

... Και έπειτα(είναι) η πιο πλατιά και εξακριβωμένη αποτυχία της πολιτικής της στρουθοκάμηλου. Κρυμμένοι πίσω από τους φόβους των προκλήσεων για να μην κάνουμε τίποτα, για να μην επέμβουμε παρά κατόπιν εορτής, για να είμαστε συνεχώς με την ζυγαριά στο χέρι και να ζυγίζουμε, να κρίνουμε και να καταδικάζουμε εκείνους τους λίγους συντρόφους, που κάποιο πράγμα το κάνανε, ακόμη και αν ήταν στενό και περιορισμένο. Από τον συγκεκριμένο χαρακτήρα αυτού του κινήματος μένουν μόνο το όνομα, το σύμβολο, οι σημαίες, κάποιος γέρος σύντροφος, κάποιος νέος σύντροφος γερασμένος πριν της ώρας του, κάποιος ενθουσιασμένος που ελπίζει πάντοτε, κάποια μούμια εξαντλημένη στο εσωτερικό του μικρού της μαγαζιού. Ο μεγάλος αριθμός των δραστήριων συντρόφων, που αποτελεί την επαναστατική ψυχή του αναρχικού κινήματος και που είναι έτοιμοι να ξαναρχίσουν τον αγώνα δεν πρέπει να αφεθούν, να αποθαρρυνθούν από τις κασσάνδρες και από αυτούς που φέρνουν τους κακούς οιωνούς...

...Πόσες και πόσες επαναστατικές δυνάμεις καταξοδεύτηκαν με αυτό τον τρόπο, πόσοι και πόσοι σύντροφοι ωθημένοι προς ψεύτικες οργανώσεις που πρόσφεραν επιφανειακές σιγουριές σχεδίων και μέσων. Αντί να εμβαθυνθούν οι απόψεις μιας δυνατής ενέργειας, όσο και περιορισμένης, προτιμήθηκε να γίνει αποτροπή από την δράση προσκαλώντας στην αναμονή, γιατί «εκείνη δεν ήταν η στιγμή» και αποτρέποντας από την αμεσότητα της πράξης... Α. ΜΠΟΝΑΝΝΟ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ